

sündinud middagi, mis mo lotust olleks toetanud.

Agga teisel päeval, mil funningas ommad väed ülle watas, ja kui lõppetud olli, hūdis ta: „Kus on se mees, kes eile fello 11 funni 12 minno proua toa ees wahhi peål olli, se astugo wålja.

Ma astusin wålja, agga kuidas minno sündda peksis et tahtis rinnust wålja karrata! Kui funningas mind peast jallust sadik olli ülle wadand, hūdis ta: „Raks underupseri astugo wålja! wöcke ta kamsul mahha!” Minna ei teådnud muud feddag'i mottelta, kui et ma eilse laulmissee pärast, mis ehk funningast olli pahhandanud, piddin tuseldada sama, ja hakkasin wärrisedes armo palluma. Agga funningas ei laßknud, ütles: „Arra sonni! west mahha!” underupserid teggid sedda, mis kästi, — ja funningas ütles jäalle: „Pük-sid mahha!”

Et ruum otса lõppeb, peame jutto lõppetust tulewase aasta Kalendri jauks jäätma.